

IV U 66/20

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Joanna Wardak
Protokolant:	Magdalena Sędzimierz

po rozpoznaniu 9 marca 2020 roku na rozprawie

odwołania Z. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z 14 listopada 2019 roku, numer (...) - (...)

z 20 grudnia 2019 roku, numer (...) - (...)

o prawo do zasiłku chorobowego

oddala oba odwołania.

IV U 66/20

UZASADNIENIE

Stanowiska stron.

Decyzjami z 14 listopada 2019 roku i 20 grudnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej Z. R. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej 26 kwietnia 2019 roku córce E. R. i prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 do 18 marca 2019 roku i od 18 kwietnia do 31 maja 2019 roku dla E. R..

Ubezpieczona Z. R. domagała się zmiany obu decyzji i przyznania jej dochodzonych świadczeń.

Pełnomocnik organu rentowego domagała się oddalenia obu odwołań.

Stan faktyczny.

E. R. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S..

E. R. była niezdolna do pracy z powodu choroby od 14 do 18 marca 2019 roku i od 18 kwietnia do 31 maja 2019 roku. Nie złożyła jednak wniosku o wypłatę zasiłku chorobowego i zaświadczenia płatnika składek Z-3b.

4 marca 2019 roku E. R. udzieliła swojej matce Z. R. pisemnego pełnomocnictwa do załatwiania spraw w ZUS w jej imieniu.

26 kwietnia 2019 roku E. R. zmarła. Pozostawiła syna J. R., którego opiekunami prawnymi zostali ustanowieni W. i Z. R..

18 października 2019 roku Z. R. wypełniła wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po osobie uprawnionej do zasiłku z tytułu choroby i macierzyństwa albo zasiłku pogrzebowego oraz zaświadczenie płatnika składek Z-3b i 21 października 2019 roku złożyła w (...) Oddział w S. oba dokumenty.

Postanowieniem z 18 października 2019 roku Sąd Rejonowy w Siedlcach I Wydział Cywilny stwierdził, że spadek po E. R. nabył w całości z dobrodziejstwem inwentarza jej syn J. R..

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: zeznań ubezpieczonej Z. R. (nagranie z 9 marca 2020 roku 00:01:21-00:05:47) oraz dokumentów znajdujących się w aktach rentowych.

Ocena dowodów i ocena prawna.

Oba odwołania ubezpieczonej okazały się niezasadne.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 z późn. zm.) zasiłki wypłaca się osobie, której zasiłki te przysługują, lub osobie przez nią upoważnionej albo osobie, do której rąk wypłaca się wynagrodzenie lub dochód ubezpieczonego. W razie śmierci ubezpieczonego przed podjęciem należnego mu zasiłku, zasiłek wypłaca się osobom uprawnionym do podjęcia wynagrodzenia lub dochodu ubezpieczonego (ust. 2).

W art. 65 ust. 2 wskazanej ustawy ustawodawca posłużył się zwrotem „należnego mu zasiłku”. Zdaniem sądu taki zapis oznacza, że E. R. powinna kumulatywnie spełnić następujące dwa warunki: spełniać przesłanki do otrzymania zasiłku chorobowego oraz złożyć wniosek o wypłatę tego zasiłku (osobiście lub poprzez inną osobę).

W myśl § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 8 grudnia 2015 roku w sprawie zakresu informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub ich wysokość oraz dokumentów niezbędnych do przyznania i wypłaty zasiłków (Dz. U. z 2017 r. poz. 87) dokumentem niezbędnym do przyznania i wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłku chorobowego jest, złożone w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego uwierzytelnionego z wykorzystaniem kwalifikowanego certyfikatu lub profilu zaufanego ePUAP na elektroniczną skrzynkę podawczą Zakładu, zaświadczenie płatnika składek zawierające w przypadku ubezpieczonego prowadzącego pozarolniczą działalność informacje określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia (informacje o jednostce

tzw. zaświadczenie płatnika składek Z-3b).

Bezsporne było, że do chwili śmierci E. R. nie złożyła przedmiotowego zaświadczenia. Zaświadczenie to zostało złożone przez jej matkę już po śmierci córki. Z. R. wypełniła ten dokument jako pełnomocnik E. R.. Wykonana przez nią czynność okazała się jednak bezskuteczna. Zgodnie z art. 101 § 2 kodeksu cywilnego udzielone pełnomocnictwo wygasło bowiem z chwilą śmierci mocodawcy E. R. 26 kwietnia 2019 roku. Analiza treści tego dokumentu prowadzi do wniosku, że nie zastrzeżono w nim jego obowiązywania także po śmierci mocodawczyni.

Zdaniem sądu okoliczność, że E. R. lub jej pełnomocnik Z. R. nie złożyły przed śmiercią E. R. powyższego zaświadczenie płatnika składek Z-3b skutkuje tym, że organ rentowy nie mógł przede wszystkim przyznać E. R. prawa do zasiłku chorobowego, a w konsekwencji go wypłacić. To z kolei spowodowało, że po śmierci córki Z. R. nie była osobą uprawnioną do podjęcia tego świadczenia, gdyż nie przysługiwało ono E. R. przed jej śmiercią. Brak złożenia przez nią przed 26 kwietnia 2019 roku przedmiotowego zaświadczenia uniemożliwił przyznanie i wypłatę prawa do zasiłku chorobowego po jej śmierci. Wymagane przez przepisy zaświadczenie musiało być bowiem złożone za życia E. R. przez nią samą lub przez jej pełnomocnika Z. R.. Z tą chwilą stałoby się świadczeniem jej należnym, do którego wypłaty uprawnioną byłaby jej matka Z. R..

Reasumując, ustawodawca w art. 65 ust. 2 powyższej ustawy uregulował kwestię wypłaty należnego zmarłemu świadczenia, jeżeli został o nie złożony wniosek za życia osoby uprawnionej do zasiłku, lecz nie doszło do wypłaty zasiłku jedynie z powodu śmierci uprawnionego.

Na marginesie należy wskazać, że w ocenie sądu przepis art. 136 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53) nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. W ustawie z 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 z późn. zm.) brak jest bowiem odesłania.

W przedmiotowej sprawie nie miały również zastosowania przepisy kodeksu cywilnego dotyczące dziedziczenia. Świadczenia z ubezpieczenia społecznego, w tym zasiłek chorobowy - nie podlegają dziedziczeniu z uwagi na brak charakteru cywilnoprawnego. Takie stanowisko znajduje oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok z 23 kwietnia 1997 roku, II UK 77/97, LEX nr 31072). Ustawodawca w odmienny sposób, aniżeli w art. 931 kc i następnych uregulował kwestię wypłaty niezrealizowanego zasiłku chorobowego. Uczynił to w art. 65 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc sąd orzekł jak w sentencji wyroku.